

72

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 15 marca 1974 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach energetycznych oraz w innych zakładach przy urządzeniach elektroenergetycznych.

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 9 maja 1970 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach energetycznych oraz w innych zakładach przy urządzeniach elektroenergetycznych (Dz. U. Nr 14, poz. 125) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) § 14 otrzymuje brzmienie:
„§ 14. Sprzęt oświetleniowy i narzędzia z napędem elektrycznym używane przy wykonywaniu prac powinny spełniać wymagania dotyczące ochrony przeciwporażeniowej w urządzeniach elektroenergetycznych.”
- 2) w § 17 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Nie wymagają polecenia pisemnego, o którym mowa w ust. 1, czynności związane z ratowaniem życia lub zdrowia ludzkiego oraz prace określone w instrukcjach i wykonywane przez wyznaczonych pracowników.”
- 3) w § 19 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Prace w warunkach szczególnego zagrożenia dla zdrowia i życia ludzkiego powinny być wykonywane co najmniej przez dwie osoby.”
- 4) § 29 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Przepis ust. 1 nie dotyczy stałych pomostów i innych wyznaczonych przejść nad urządzeniami przeładunkowymi oraz wywrotnic wagonowych, wyposażonych w sprawnie działające blokady.”
- 5) w § 44:
a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prace remontowe przy rurociągach sieci ciepłych mogą być wykonywane po:

- 1) odłączeniu odcinków remontowanych od sieci znajdujących się pod ciśnieniem pary lub gorącej wody przez zamknięcie zasuw lub zaworów i po zabezpieczeniu remontowanego odcinka przed przedostawaniem się pary lub gorącej wody do stanowisk pracy osób przeprowadzających prace remontowe,
 - 2) otwarciu zaworów spustowych, odwadniających i odpowietrzających,
 - 3) odpowiednim zabezpieczeniu zasuw i zaworów przed otwarciem lub zamknięciem przez nieupoważnione osoby oraz po wywieszeniu tablic ostrzegawczych.”
- b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
„3. Jeżeli wykonanie prac remontowych wymaga obecności ludzi wewnątrz rurociągów bądź gdy zabezpieczenie remontowanego odcinka (ust. 2 pkt 1) nie zapewnia odpowiedniej szczelności i stwarza zagrożenie przedostawania się pary lub gorącej wody do stanowisk pracy osób przeprowadzających prace remontowe, konieczne jest zabezpieczenie odcinka zaślepkami dostosowanymi do ciśnienia w sieci w czasie ruchu.
4. Prace remontowe mogą być również wykonywane po odłączeniu i wymontowaniu części rurociągu.”
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Górnictwa i Energetyki: w z. E. Porąbka

73

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 28 marca 1974 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zwolnień od cła oraz od ograniczeń przywozu i wywozu.

Na podstawie art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 21 maja 1973 r. w sprawie zwolnień od cła oraz od ograniczeń przywozu i wywozu (Dz. U. Nr 21, poz. 125) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) § 7 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) wyroby tytoniowe do 250 sztuk papierosów lub do 50 sztuk cygar albo 0,25 kg tytoniu”
- 2) w § 7 ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) napoje alkoholowe, oprócz spirytusu:
a) przywożone w ruchu bezpaszportowym (przekroczenie granicy na podstawie dowodu osobistego lub wkładki paszportowej) — 1 butelkę

o pojemności do 1 litra, a przywożone w ruchu paszportowym — 1 butelkę wina i 1 butelkę innych napojów alkoholowych, nie więcej niż po 1 litrze tych napojów,

- b) wywożone: wino do 2 litrów oraz inne napoje alkoholowe do 2 litrów łącznie”
- 3) w § 7:
a) dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:
„2. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, mają zastosowanie, jeżeli przedmioty przewożone są przez podróżnego w wieku od 17 lat.”
b) dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3.
- 4) w § 9 ust. 1 pkt 1 na końcu zdania zamiast przecinka stawia się średnik i dodaje się zdanie w brzmieniu: „zwolnienie nie dotyczy spirytusu i innych napojów alkoholowych”

- 5) w § 13 ust. 5 pkt 3 po dotychczasowej treści zamiast przecinka stawia się kropkę i dodaje się zdanie w brzmieniu: „Ze zwolnień określonych w pkt 1 wyłącza się całkowicie spirytus, a inne napoje alkoholowe w ilości ponad 1 butelkę; butelka napoju alkoholowego podlegającego zwolnieniu nie może mieć pojemności większej niż 1 litr.”,
- 6) w § 23 ust. 1 pkt 2 zamiast kropki stawia się przecinek, po czym dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

- „3) określić ilości niektórych towarów podlegających zwolnieniu stosownie do § 15 ust. 1 pkt 1, 2, 14 i 15, § 16 ust. 4, § 17 i § 18 ust. 3”,
- 7) w § 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Uprawnienia określone w ust. 1 pkt 1 i 2 Główny Urząd Ceł może przekazać urzędowi celnym.”
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 kwietnia 1974 r.

Minister Handlu Zagranicznego: *T. Olechowski*

74

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 28 marca 1974 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zwolnień od należności celnych i stosowania odprawy celnej warunkowej w pogranicznym ruchu turystycznym pomiędzy Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną.

Na podstawie art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 18 sierpnia 1961 r. w sprawie zwolnień od należności celnych i stosowania odprawy celnej warunkowej w pogranicznym ruchu turystycznym pomiędzy Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką So-

cialistyczną (Dz. U. Nr 40, poz. 207) w § 2 ust. 2 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„W ramach tych zwolnień turysta zamieszkały w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może przywieźć napoje alkoholowe, z wyjątkiem spirytusu, w ilości 1 butelki o pojemności do 0,75 litra.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 kwietnia 1974 r.

Minister Handlu Zagranicznego: *T. Olechowski*

75

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 21 marca 1974 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach produkujących ocet i musztardę.

Na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

Rozdział I

Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie określa warunki bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach produkujących ocet i musztardę, zwanych dalej „zakładami”.

§ 2. Obiekty, ich części i poszczególne pomieszczenia zakładów powinny być zakwalifikowane do odpowiedniej kategorii niebezpieczeństwa pożarowego i zagrożenia wybuchem, a instalacje ogrzewcze i wentylacyjne oraz urządzenia mechaniczne i elektroenergetyczne powinny odpowiadać warunkom przewidzianym dla tych kategorii, określonym w odrębnych przepisach, oraz warunkom określonym w rozporządzeniu.

§ 3. 1. W pomieszczeniach zakładów należy zapewnić wentylację naturalną.

2. Okna powinny być przystosowane do zamocowania ram z siatkami przeciw owadom.

3. Pomieszczenia produkcyjne powinny być wyposażone w urządzenia mechanicznej wentylacji nawiewno-wywiewnej zapewniające wymianę powietrza i bieżące usuwanie stężeń szkodliwych substancji w tych pomieszczeniach na zewnątrz budynku.

4. Stanowiska pracy bezpośrednio narażone na działanie wydzielających się par octu i żrących substancji gorczycznych powinny być wyposażone w urządzenia miejscowej wentylacji wywiewnej.

5. Każda kadź fermentacyjna powinna posiadać urządzenie odprowadzające z pomieszczenia bezpośrednio na zewnątrz budynku opary powstające w procesie fermentacji octu.

§ 4. 1. Zakłady obowiązane są przestrzegać nieprzekraczania najwyższych dopuszczalnych natężeń hałasu oraz stężeń par kwasu octowego i alkoholu etylowego na stanowiskach pracy i co najmniej raz w roku kontrolować ich zgodność z normami. Pomiarów zgodności stężeń tych par z normami należy przeprowadzać również w każdym wypadku, gdy istnieje przypuszczenie, że stężenia przekraczają najwyższe dopuszczalne stężenia par.

2. W razie stwierdzenia, że stężenia par, o których mowa w ust. 1, oraz natężenia hałasu na stanowiskach pra-